

ATLANTSAMMENSLUTNINGEN
– forum for sikkerhedspolitik

Atlant Brief - del 1 i Atlantsammenslutningens serie
om Indien

Grænsestriden i Aksai Chin imellem Indien og Kina

Julie Ranneries & Lars Bangert Struwe
(ansvh.red.)

Redigeret af Niels-Ole Mannerup

December 2020

GETTY IMAGES

Policy-anbefalinger

En gammel grænsestrid mellem de to stormagter Indien og Kina er blusset op igen og eskaleret. Mandag den 15. juni 2020 kulminerede konfrontationen mellem Indien og Kina i det omstridte Aksai Chin-område. Konfrontationen førte til det dødeligste sammenstød i 45 år i et område i det østlige Himalaya, hvor Indien og Kina siden 1959 har haft forskellige opfattelser af, hvor grænsen mellem verdens to folkerigeste nationer går.

Indien og Kina bestræber sig på at holde konflikten som en konflikt mellem sig uden at involvere det internationale samfund - en konfrontation, der risikerer at accelerere som følge af den permanente internationale krise.

USA's kommende præsident Joe Biden har i flere år talt klart for en demokratiernes-alliance, hvor han indregner Indien. Konflikten mellem Indien og Kina kan meget vel blive en del af den amerikanske præsidents kamp for demokratiene, og derved få en større dimension end blot en grænsekonflikt.

Anbefalinger

Atlantsammenslutningen ser Indiens rolle i verdenssamfundet som stadig stigende, og derfor er følgende anbefalinger relevante:

- Følge konflikten nøje, idet den kan udvikle sig til en reel krig, selv om der er lav sandsynlighed derfor. Konflikten risikerer at sprede sig til andre geostrategisk følsomme områder som fx Det indiske Ocean og Det sydkinesiske hav, og derved kan bl.a. dansk erhvervsliv og interesser til søs blive påvirket.
- Det forventes, at Indien vil række ud og styrke samarbejde og strategiske partnerskaber med ligesindede demokratiske stater. Danmark bør her overveje sin position sammen med Danmarks allierede.
- Det er i Danmarks interesse at tage aktiv del i kampen for at sikre en regelbaseret orden i regionen. Derfor skal Danmark søge en position og partnere, der vil dette.

Lars Bangert Struwe
generalsekretær, ph.d.

Indholdsfortegnelse

Policy-anbefalinger

Indledning

Bølgerne i det sino-indiske forhold

Indien-Kina-Pakistan-trianglen

Det værste sammenstød i 45 år

Sammenstød ved Pangong Tso Lake og de første varselsskud

Hvad så nu?

Appendix

Kildehenvisninger

Litteraturhenvisninger

Forfatterne

Indledning

En gammel grænsestrid mellem de to stormagter Indien og Kina er blusset op igen og eskaleret. Mandag den 15. juni 2020 kulminerede konfrontationen mellem Indien og Kina i det omstridte Aksai Chin-område. Konfrontationen førte til det dødeligste sammenstød i 45 år i et område i det østlige Himalaya, hvor Indien og Kina siden 1959 har haft forskellige opfattelser af, hvor grænsen mellem verdens to folkerigeste nationer går. [1]

Dette Atlant Brief vil gennemgå udviklingen i det sino (kinesiske)-indiske forhold og fremkomme med en analyse af, hvordan de to atommagter i årevis har konfronteret hinanden henset til grænse spørgsmål om Aksai Chin-regionen. Der er tale om en konfrontation, som nu risikerer at accelerere som følge af den permanente internationale krise.

I dette brief har vi ikke forholdt os til de folkeretslige aspekter. Vi forholder os kun til de rent sikkerhedspolitiske forhold.

På baggrund af denne analyse vil Atlantsammenslutningen opfordre Danmark til at følge konflikten udvikling ganske nøje samt følge, hvorledes konflikten risikerer at sprede sig til andre geostrategisk følsomme områder som fx Det indiske Ocean og Det sydkinesiske Hav. Det forventes, at Indien vil række ud og styrke samarbejde og strategiske partnerskaber med ligesindede stater, og det er absolut nødvendigt, at Danmark tager en aktiv del i kampen for at sikre en regelbaseret og multipolær orden i regionen.

Bølgerne i det sino-indiske forhold

Det sino-indiske forhold har fluktueret drastisk i de seneste fem årtier - fra en blomstrende begyndelse i 1950'erne til krig i 1960'erne til produktive partnere i 1990 og 2000 til nu at stå på tærsklen til en potentiel ny og skelsættende tid. [2]

Blomstrende begyndelse

- I begyndelsen af det sino-indiske forhold var der håb og optimisme. Indiens første premierminister Nehru bød i 1949 begyndelsen på det kommunistiske Kina velkommen og var derudover en af de første ikke-kommunistiske statsoverhoveder til at anerkende "People's Republic of China" (PRC).¹ Indien så ingen betydelige farer ved et kommunistisk Kina og delte ikke USA's udtalte opfattelse af ideologien som en trussel mod verdensfred og stabilitet.² I 1954 underskrev Nehru og Mao således den historiske "Panchsheel Agreement" om Tibet, der skulle promotere "peaceful coexistence", og som senere stobte fundamentet for deres bilaterale aftaler.³ Som et vigtigt led i deres relation var derudover også den første asiatiske-afrikanske konference "the Bandung Conference" i Java, hvor 29 afrikanske og asiatiske nationer deltog.⁴ Konferencen har siden haft en afgørende historisk betydning, fordi den repræsenterede det øjeblik, hvor de nyligt dekoloniserede lande selvstændigt indgik i internationale relationer med målet om "peaceful coexistence". Begge nationer samarbejdede om konferencen og dens ti principper, men med årene blev Kina, mere og mere skeptisk overfor samarbejdet og de øvrige nationers intentioner, særligt med henblik på deres opfattelse og skepsis af Kinas våbenoprustning, og der begyndte derfor at opstå diplomatiske konfrontationer mellem særligt Indien og Kina.

Grænse-diskussion

- Konfrontationerne mellem Indien og Kina fortsatte og begyndte i slutningen af 1950'erne at fokusere på grænsen mellem de to. Spændinger langs grænsen var allerede begyndt i 1954, men episoderne virkede på daværende tidspunkt ikke til at påvirke det nyligt opblomstrede forhold, og begge parter var overbeviste om, at de kunne håndtere eventuelle udfordringer gennem fredsfulde forhandlinger.⁵ Med årene steg intensiteten, og Zhou Enlai, Kinas daværende udenrigsminister, skrev således et brev til den indiske regering d. 23. januar 1959, hvori han pointerede, at en officiel grænse mellem de to aldrig formelt var bestemt.⁶ Geografisk argumenterede Kina for, at det omstridte Aksai Chin område var en del af den kinesiske provins Sinkiang, mens Indien argumenterede for, at selv Kinas egne kort aldrig havde vist, at Sinkiang provinsen skulle have omfattet Aksai Chin, hvorfor de mente at området tilhørte den indiske Ladakh region og derfor var indisk territorie.^{7,8}

Krig og fortsat uenighed

- Konflikten eskalerede i marts 1962, hvor Kina invaderede Tibet, men kulminerede d. 20. oktober 1962 da Kina militært invaderede Indiens nordlige grænse fra Ladakh regionen i vest til den mere end 1100 km lange nordøstlige grænse kendt som "the McMahon Line".⁹ Ifølge kinesiske kilder var invaderingen som modangreb på øget indisk aggression, der opstod som følge af Indiens "Forward Policy" (Nehrus instruktion til sine indiske tropper d. 12. oktober om at rydde kinesiske styrker fra den nordøstlige grænse).^{10,11} Ifølge indiske kilder var invaderingen et kinesisk forsøg på endeligt at overtage territoriet, hvorfor de responderede militært for at forsvare. Begge parter beskyldte altså hinanden for at angribe først, præcis som de gør nu i forbindelse med de genoptagne konflikter. Kina vandt krigen og deres påståede territorie d. 21. november 1962 efter de unilateralt erklærede våbenhvile.¹² Kina inddrog dog ikke territoriet af frygt for deres internationale renommé. De var nervøse for, hvordan deres handlinger ville blive opfattet internationalt og indbød derfor til forhandlinger for at promotere dem selv som rationelle.¹³ Kina overvurderede de forventede diplomatiske konsekvenser af deres militære sejr, for forhandlingerne førte aldrig til en officiel grænse, hvorfor en fungerende afgrænsning siden har været "the Line of Actual Control", der nu er kilden til de konflikter, vi ser i dag.

Indien-Kina-Pakistan-triangelen

En vigtig faktor i det sino-indiske forhold er Pakistan, der historisk også har været og fortsat er en afgørende kilde til konflikt mellem Indien og Kina.

Indien og Pakistan har ligesom Indien og Kina også haft grænsekonflikt som følge af de grænsestridigheder, som briterne har efterladt sig i 1947 efter den hastige afkolonisering. [3]

Siden 1947 har Indien og Pakistan flere gange kæmpet om territoriale områder begyndende allerede i 1947-1948 med krigen om Kashmir - en krig, der gentog sig både i 1966 og 1999, og som siden også har ført til en de facto grænse *Line of Control* (LoC). [4][5]

Forholdet mellem Indien og Pakistan har siden FN's etablering af missionen United Nations Military Observer Group in India and Pakistan (UNMOGIP) været betændt og præget af konflikt; mistro; og terror; og konflikten er langt fra faldet til ro. [6]

Senest i udviklingen ses nu bl.a. Indiens tilbagetrækning af artikel 370 i den indiske forfatning (se appendix), der de seneste 70 år havde givet befolkningen i det indisk kontrollerede område af Kashmir autonomi til at udforme egne love. [7] Den indiske regering kontrollerer nu fuldstændig det indisk-kontrollerede område i Kashmir til stor fordømmelse i både Pakistan og Kina. Sideløbende har der også været militære konfrontationer; og i februar 2019 oplevedes konflikten blodigste angreb i tre årtier med dødelig udgang, nemlig da den islamistiske pakistanske gruppe Jaish-e-Mohammed angreb en konvoj af indiske paramilitære styrker. [8]

THE CONSTITUTION OF INDIA

PEOPLE OF INDIA, having sole
tute India into a SOVEREIGN DEM
BLIC and to secure to all its citizens:
cial, economic and political;
thought, expression, belief, faith and

of status and of opportunity;
mong them all
TY assuring the dignity of the individ
the Nation;
NSTITUENT ASSEMBLY this tw
ember, 1949, do HEREBY ADOPT
GIVE TO OURSELVES T
ION.

Indien-Kina-Pakistan-triangelen

Udfordringen med Indien-Pakistan-forbindelsen henset til Indien-Kina-konflikten er Kinas tætte forhold til Pakistan. Pakistan er Kinas nærmeste partner, og det skaber en magtasymmetri mellem de tre lande. [9] Indien er Pakistan overlegen, men der er samtidig en voksende ubalance mellem Indien og Kina, som er til Kinas fordel, hvilket gør det opportunt for Kina og Pakistan at samarbejde om at begrænse Indien i regionen. Både Kina og Pakistan har af nationale interesser deres egne årsager til at ville begrænse Indien, men begge lande ser en fordel i at gøre det sammen. Det voksende sino-pakistanske forhold bekymrer Indien. Indien har fx Pakistan mistænkt for at huse kinesiske soldater fra sammenstødet i juni 2020 - en anklage, som har forværret et i forvejen betændt forhold. [10] I forlængelse heraf debatteres det også, om det sino-indiske sammenstød og Kinas intervention bør ses som en tjeneste eller hjælp til Pakistan efter Indiens autonomiinddragelse af Kashmir. [11]

Hvis man dertil lægger et øget amerikansk engagement i Indien til at komplicere dynamikken i triangelen, så er det uundgåeligt, at triangelens dynamik også vil påvirke Indiens oplussede grænsekonflikt med Kina.

Det værste sammenstød i 45 år

Sammenstødet mellem Indien og Kina den 15. Juni 2020 var det blodigste med dødelig udgang i 45 år. [12] Det understreger konfliktens voksende alvor, og det understreger samtidig nødvendigheden af større internationalt fokus. Den præcise årsag til det opsigtsvækkende sammenstød er fortsat uklar, eftersom begge parter beskylder hinanden for aggressionen. [13][14] Analytikere mener dog, at spændingerne kommer som følge af både Indiens og Kinas udvidede militære infrastruktur. [15][16][17] I begge parter forsøg på at positionere sig i regionen og langs den de facto-grænse, har de på hver deres side af *Line of Actual Control* (LAC) udbygget infrastruktur med tilsluttede vejnet, netværk samt telefonlinier og landingsbaner.

Sammenstødet skulle være sket under en patruljering langs grænsen, hvor indiske og kinesiske patruljer mødte hinanden. [18] Kampene blev udkæmpet uden våben, jf. en aftale fra 1996, hvor begge parter tilsluttede sig artiklen om ikke at anvende militære kapabiliteter i et forsøg på at deeskalere de sporadiske spændinger og konfrontationer. [19] Indien og Kina har ellers løbende - også i ugerne op til sammenstødet - haft møder på både diplomatisk og militært niveau om de tiltagende spændinger. Det seneste møde blev endda afholdt den 6. juni 2020 - blot ni dage inden sammenstødet - hvor begge parter udarbejdede en aftale, hvor det accepteredes at

»...disengage gradually from all the standoff points beginning with Galwan Valley.« [20]

Begge parter har siden sammenstødet mødtes på ny. Det er sket på forskellige bilaterale, diplomatiske niveauer - senest den 6. november 2020, hvor parterne mødtes til et 8. møde. Igen erklæredes det, at man agter at deeskalere spændingerne og løse konflikten diplomatisk. [21][22][23] Konkret blev der foreslået en plan om at genoprette status quo, og at både indiske og kinesiske tropper langs grænsen skulle trække sig i fælles tempo for at minimere risikoen for mistro og misforståelser. Imidlertid afslører satellitbilleder, at Kina er ved at udvide sin infrastruktur langs grænsen med flere militære styrker, våben, kamouflerede telte og konstruktioner med murer og barrikader. Satellitbilleder afslører i forlængelse deraf tillige, at Indien siden sammenstødet har opsat yderligere og tilsvarende defensive barrierer i forsøget på at matche den kinesiske opsætning. [24] Endvidere estimerer uafhængige militæranalytikere, at kinesiske militære styrker har overtaget omkring 37 km² af indisk territorium på blot to måneder. [25] If. en australsk satellitdataekspert, Nathan Ruser, Australiens Strategic Policy Institute, er der derfor meget lidt, der tyder på militær deeskalering, hvilket markant øger risikoen for endnu et uventet møde. [26] Sidst, men ikke mindst, fremgår det også, at både Indien og Kina opstiller militære faciliteter langs grænsen, hvilket gør det muligt for de udstationerede at overleve de hårde vintre i Himalayabjergene, hvor temperaturerne kan nå ned på -40 °C. Til trods for kontinuerlige møder og forslag om tilbagetrækning, forbereder både Indien og Kina sig på at forsvare grænsen vinteren over, og det udstiller den enorme mistillid, der hersker mellem parterne.

Sammenstød ved Pangong Tso Lake og de første varselsskud

Siden sammenstødet den 15. juni 2020 og sideløbende med bilaterale møder er indiske og kinesiske tropper gentagne gange stødt ind i hinanden langs LAC; og begge parter fortsætter med at anklage hinanden for provokerende militær oprustning langs grænsen. Fx var der den 31. august 2020 en konfrontation et andet sted langs LAC ved Pangong Tso Lake (ca. 200 km syd for Galwandalen). Både Indien og Kina anklagede hér hinanden for atter at bryde de diplomatiske aftaler, der blev udarbejdet i kølvandet på sammenstødet og derved ændre og provokere status quo. [27] If. indiske hærofficerer og sikkerhedsanalytikere har kinesiske styrker oprustet militært langs søens sydlige grænse - et område, som traditionelt er anerkendt som indisk territorium. For bare få måneder siden var søen en stor indisk turistattraktion, men nu er området militariseret - en forandring, som understreger situationens alvor. [28]

Sammenstød ved Pangong Tso Lake og de første varselsskud

Beboerne i den udsatte region udtaler, at indiske soldater har lukket en af regionens hovedveje, og at konvojer kører mod grænsen. Derudover har kineserne tillige bygget overvågningstårne, bunkere og havne i området. [29] Som reaktion på det verbale sammenstød har begge parter taget afstand fra anklagerne rettet mod dem. Både Indien og Kina er overbevist om, at det er den anden part, som har bevæget sig udenfor deres suveræne territorier og dermed forbrudt sig mod aftalen om deeskalering. En indisk national sikkerhedsekspert, Bharat Karnad, har i denne forbindelse udtalt, at det indiske militær allerede har tabt ansigt i møderne med det kinesiske militær, og det er derfor usandsynligt, at Indien skulle give sig en millimeter på Kinas nye grænseudfordring.

Derudover blev der den 7. september 2020 også for første gang siden 1975 taget skydevåben i brug. Det skete i nærheden af Mukhpari Peak. [30] Både Indien og Kina anklagede igen hinanden for at affyre advarselsskud over grænsen. [31] Uanset hvem der begyndte, vidner de fortsatte spændinger og bruddet med deeskaleringsaftalen fra 1996 sideløbende med de fortsatte militære og diplomatiske korrespondancer om en eskalerende konflikt, som Indien og Kina ikke kan kontrollere.

I kølvandet på advarselsskud over grænsen og dermed brud på deeskaleringsaftalen fra 1996 mødtes Indiens og Kinas udenrigsministre i Moskva, Rusland. Det skete den 10. september 2020 i forbindelse med mødet i Shanghai Co-operation Organisation. Fra mødet præsenterede de to udenrigsministre en fem-punkts-plan til at deeskalere spændingerne:

1. The two Ministers agreed that both sides should take guidance from the series of consensus of the leaders on developing India-China relations, including not allowing differences to become disputes.

2. The two Foreign Ministers agreed that the current situation in the border areas is not in the interest of either side. They agreed therefore that the border troops of both sides should continue their dialogue, quickly disengage, maintain proper distance and ease tensions.

3. The two Ministers agreed that both sides shall abide by all the existing agreements and protocol on China-India boundary affairs, maintain peace and tranquillity in the border areas and avoid any action that could escalate matters

4. The two sides also agreed to continue to have dialogue and communication through the Special Representative mechanism on the India-China boundary question. They also agreed in this context that the Working Mechanism for Consultation and Coordination on India-China border affairs (WMCC), should also continue its meetings.

5. The Ministers agreed that as the situation eases, the two sides should expedite work to conclude new Confidence Building Measures to maintain and enhance peace and tranquillity in the border areas.

Hvad så nu?

Som det ser ud nu, befinder konflikten sig i et vakuum. Udmeldingen er fortsat, at begge parter ønsker at løse konflikten fredeligt og diplomatisk uden trediepart, men i praksis er virkeligheden en anden. Både Indien og Kina opruster fortsat militært langs grænsen, og man forbereder sig på at holde sine tropper ved grænsen i den nærtstående bidende vinterkulde. Der har siden det første blodige sammenstød med dødelig udgang været flere konfrontationer, og hverken Indien eller Kina er parate til at opgive, hvad de anser for deres territorium. Alt tyder derfor på, at dette er en historisk uløst og opblusset grænsekonflikt, som verdenen - herunder også Danmark - er nødt til at tage stilling til.

Indtil nu har der været larmende tavshed i Danmark, i EU og i FN. Måske er det, fordi konflikten endnu er ny, eller måske er det, fordi Indien og Kina er vigtige handelspartnere, og at Danmark og EU derfor er nervøse for at virke partiske? Måske er det også, fordi covid-19 fortsat er det altoverskyggende tema i både politik og i det internationale mediebillende? Uanset baggrunden er det et faktum, at to atommagter er i aktiv konflikt med hinanden; og selvom det ikke forventes, at grænsekonflikten vil øge risikoen for et decideret atomangreb, så kan konflikten stadig få fatale, internationale konsekvenser. [33]

Hvad så nu?

Atlantsammenslutningen vil på baggrund af ovenstående opfordre Danmark til at følge op på og undersøge udviklingen i konflikten og de deraf afledte konsekvenser - Ikke blot følge antallet af personel eller konfrontationer ved LAC, men også for at undersøge, hvordan konflikten risikerer at sprede sig til andre geostrategisk følsomme konfliktområder - fx ved oprustning i Det indiske Ocean, i Pakistan eller i Det sydkinesiske Hav samt konflikten påvirkning på Indiens strategiske partnerskaber med fx USA. Det forventes nu, at Indien som følge af konflikten vil række ud og styrke samarbejde og sine strategiske partnerskaber med ligesindede stater for at styrke sin position; balancere og afskrække Kina; og vigtigst af alt forsøge at opretholde en regelbaseret og multipolar orden i regionen. [34]

Hvis forudsigelsen om et Indien, der rækker ud til samarbejdspartnere, opfyldes, vil det være i overensstemmelse med den kommende amerikanske præsident Joe Bidens tanker, idet han i flere år talt klart for en demokratiernes alliance, hvori han inkluderer Indien. Konflikten mellem Indien og Kina kan meget vel blive en del af præsident Joe Bidens kamp for demokratiene, og derved få en større dimension end blot en grænsekonflikt. I alle tilfælde tyder meget på betydeligt tættere relationer mellem Indien og USA - også militært!

Danmark bør derfor udnytte denne situation som en opportun mulighed for række ud og bygge videre på det samarbejdsmomentum, der i 2020 er opbygget mellem Indien og Danmark.

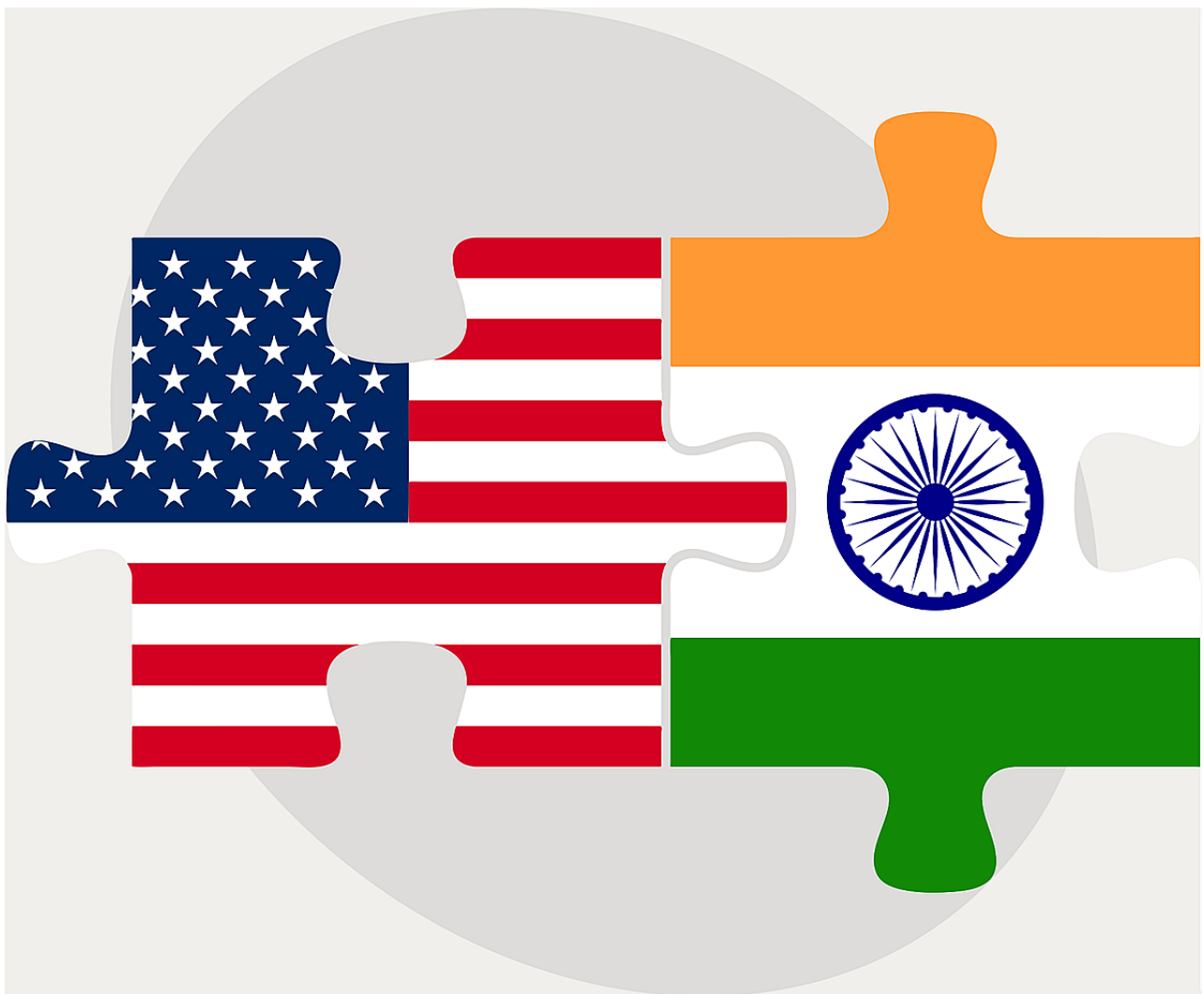
The screenshot shows the Danish Government website (regeringen.dk) with the following elements:

- Browser address bar: regeringen.dk/nyheder/2020/danmark-og-indien-indgaar-groent-strategisk-partnerskab/
- Navigation menu: Regeringen, AKTUELT, MINISTRENE, OM REGERINGEN, Grundloven, Om regeringen.dk, and a search icon.
- Breadcrumbs: Forside | Nyheder | Danmark og Indien indgår grønt strategisk partnerskab
- Article header: NYHED | 28.09.20
- Article title: Danmark og Indien indgår grønt strategisk partnerskab
- Source: Statsministeriet
- Social media icons: Twitter, Facebook, LinkedIn, Email, Print
- Video player: A video showing a woman in a white jacket speaking at a podium in front of a large circular logo with the word 'MARITIME' visible.

Hvad så nu?

Danmark har således al mulig interesse i at være med til at udfylde det hul i det indiske importmarked, som en boykot af kinesiske varer vil medføre, og samtidig har Danmark interesse i at udbygge det grønne strategiske partnerskab, der blev indgået i september 2020.

Ideologisk og symbolsk vil det også være absolut nødvendigt for Danmark at deltage i en potentiel koalition af ligesindede demokratiske stater, der sammen skal balancere situationen i regionen og sikre en regelbaseret og multipolær regional orden - en kamp, som USA's kommende præsident også forventes at give til det værdiorienterede område af sikkerhedspolitik.

Appendix

Den indiske forfatnings artikel 370 (på engelsk)

370. Temporary provisions with respect to the State of Jammu and Kashmir

(1) Notwithstanding anything in this Constitution,

(a) the provisions of Article 238 shall not apply in relation to the State of Jammu and Kashmir;

(b) the power of Parliament to make laws for the said State shall be limited to

(i) those matters in the Union List and the Concurrent List which, in consultation with the Government of the State, are declared by the President to correspond to matters specified in the Instrument of Accession governing the accession of the State to the Dominion of India as the matters with respect to which the Dominion Legislature may make laws for that State; and

(ii) such other matters in the said Lists as, with the concurrence of the Government of the State, the President may by order specify Explanation For the purposes of this article, the Government of the State means the person for the time being recognised by the President as the Maharaja of Jammu and Kashmir acting on the advice of the Council of Ministers for the time being in office under the Maharajas Proclamation dated the fifth day of March, 1948 ;

(c) the provisions of Article 1 and of this article shall apply in relation to that State;

(d) such of the other provisions of this Constitution shall apply in relation to that State subject to such exceptions and modifications as the President may by order specify: Provided that no such order which relates to the matters specified in the Instrument of Accession of the State referred to in paragraph (i) of sub clause (b) shall be issued except in consultation with the Government of the State: Provided further that no such order which relates to matters other than those referred to in the last preceding proviso shall be issued except with the concurrence of that Government

(2) If the concurrence of the Government of the State referred to in paragraph (ii) of sub clause (b) of clause (1) or in the second proviso to sub clause (d) of that clause be given before the Constituent Assembly for the purpose of framing the Constitution of the State is convened, it shall be placed before such Assembly for such decision as it may take thereon

(3) Notwithstanding anything in the foregoing provisions of this article, the President may, by public notification, declare that this article shall cease to be operative or shall be operative only with such exceptions and modifications and from such date as he may specify: Provided that the recommendation of the Constituent Assembly of the State referred to in clause (2) shall be necessary before the President issues such a notification

Kildehenvisninger

- [1] DR (2020): "20 indiske soldater banket ihjel i opgør med Kina i Himalaya".
- [2] B.M.Jain (2004): "India-China Relations: Issues and emerging trends", s. 253.
- [3] Stimson (2020): "The China-India-Pakistan Triangle: Origins, contemporary perceptions, and future".
- [4] Reuters (2020): "Timeline: Highs and lows in Pakistan-India ties".
- [5] Council on Foreign Relations (2019): "Kashmir: What to know about the disputed region".
- [6] Council on Foreign Relations (2020): "Conflict between India and Pakistan".
- [7] Council on Foreign Relations (2020): "Conflict between India and Pakistan".
- [8] Council on Foreign Relations (2020): "Conflict between India and Pakistan".
- [9] Stimson (2020): "The China-India-Pakistan Triangle: Origins, contemporary perceptions, and future".
- [10] IISS (2020): "India-China tensions: What next for India?".
- [11] SADF (2020): "Research Report - From Kashmir to Ladakh: the rationale behind Beijing's border intrusions into India".
- [12] Dr. Seraj Ahsan (2020): "India-China Relations: Between confrontation and cooperation".
- [13] Joe Thomas Karackattu (2020): "The Corrosive compromise of the Sino-Indian Border Management Framework: From Doklam to Galwan", s.590.
- [14] P.S.Suryanarayana (2020): "Sino-Indian Face-Off: Mutual Security?".
- [15] IISS (2020): "Understanding the military build-up on the China-India border".
- [16] IISS (2020): "India-China tensions: What next for India?".
- [17] Congressional Research Service (2020): "Conflict at the China-India Frontier".
- [18] Council on Foreign Relations (2020): "The China-India Border Dispute: What to know".
- [19] UN (1996): "Agreement Between the Government of the Republic of India and the Government of the People's Republic of China on Confidence-Building Measures in the Military Field Along the Line of Actual Control in the India-China Border Areas".

Kildehenvisninger

- [20] Hindustan Times (2020): "No compromise on territorial integrity, says India in 5th round of military talks with China".
- [21] CNBC (2020): "India, China issue joint statement on border dispute calling for quick disengagement".
- [22] Ministry of External Affairs (2020): "Joint Press Statement - Meeting of External Affairs Minister and the Foreign Minister of China".
- [23] The Economic Times (2020): "Army sets up living facilities for thousands of troops in Ladakh as harsh winter sets in".
- [24] Reuters (2020): "Satellite images show new Chinese structures near site of border clash with India".
- [25] The New York Times (2020): "Will India Side With the West Against China? A Test Is At Hand".
- [26] Reuters (2020): "Satellite images show new Chinese structures near site of border clash with India".
- [27] CNN (2020): "India accuses China of 'provocative military movements' on border".
- [28] The New York Times (2020): India and China Face Off Again at Border as Troops Move In".
- [29] The New York Times (2020): "India and China Face Off Again at Border as Troops Move In".
- [30] Foreign Policy (2020): "India and China have a trust deficit" Både Indien og Kina anklagede igen hinanden for at affyre advarselsskud over grænsen.
- [31] The Economist (2020): "India and China exchange the first gunshot in 45 years".
- [32] The Economic Times (2020): "China sustains border disputes to win concessions from neighbours: Strategic expert Bertil Lintner".
- [33] Carnegie Endowment for International Peace (2020): "At a Crossroads? China-India Nuclear Relations after the border clash".
- [34] Tanvi Madan (2020): "Emerging global issues: The China-India boundary crisis and its implications".

Litteraturhenvisninger

Dr. Seraj Ahsan (2020): "India-China Relations: Between confrontation and cooperation. Insamer analysis".

Carnegie Endowment for International Peace (den 19. September 2020): "At a Crossroads? China-India Nuclear Relations after the border clash", <https://carnegieendowment.org/2020/08/19/at-crossroads-china-india-nuclear-relations-after-border-clash-pub-82489>.

CNBC (den 10. september 2020): "India, China issue joint statement on border dispute calling for quick disengagement", <https://www.cnbc.com/2020/09/11/india-china-issue-joint-statement-on-border-dispute.html>.

CNN (den 1. september 2020): "India accuses China of 'provocative military movements' on border", <https://edition.cnn.com/2020/08/31/asia/india-china-border-intl-hnk-scli/index.html>.

Council on Foreign Relations (den 7. august 2019): "Kashmir: What to know about the disputed region", <https://www.cfr.org/brief/kashmir-what-know-about-disputed-region>.

Council on Foreign Relations (den 18. juni 2020): "The China-India Border Dispute: What to know", <https://www.cfr.org/in-brief/china-india-border-dispute-what-know>.

Council on Foreign Relations (den 9. september 2020): "Conflict between India and Pakistan", <https://www.cfr.org/global-conflict-tracker/conflict/conflict-between-india-and-pakistan>.

DR (den 17. juni 2020): "DR (2020): 20 indiske soldater 'banket ihjel' i opgør med Kina i Himalaya", <https://www.dr.dk/nyheder/udland/20-indiske-soldater-banket-ihjel-i-opgoer-med-kina-i-himalaya>.

Foreign Policy (2020): "India and China have a trust deficit", <https://foreignpolicy.com/2020/09/10/india-and-china-have-a-trust-deficit/>.

Hindustan Times (den 4. august 2020): "No compromise on territorial integrity, says India in 5th round of military talks with China", <https://www.hindustantimes.com/india-news/no-compromise-on-territorial-integrity-says-india-in-5th-round-of-military-talks-with-china/story-U05cqPj0YBmhJmpeLiSP6M.html>.

IISS (den 30. juli 2020): "India-China tensions: What next for India?", <https://www.iiss.org/blogs/analysis/2020/07/sasia-india-china-tensions>.

IISS (den 18. juli 2020): "Understanding the military build-up on the China-India border", <https://www.iiss.org/blogs/analysis/2020/06/china-india-border>.

B.M.Jain (2004): "India-China Relations: Issues and emerging trends. The Round Table, Vol. 93, No. 374, 253-269, April 2004, Journal of International Law 59, No. 1".

Joe Thomas Karackattu (2020): "THE CORROSIVE COMPROMISE OF THE SINO-INDIAN BORDER MANAGEMENT FRAMEWORK: FROM DOKLAM TO GALWAN. Asian Affairs, 2020, Vol. LI, No. III, 590-604". Routledge.

Tanvi Madan (2020): "Emerging global issues: The China-India boundary crisis and its implications", Brookings Institutions, <https://www.brookings.edu/testimonies/emerging-global-issues-the-china-india-boundary-crisis-and-its-implications/>.

Litteraturhenvisninger

Ministry of External Affairs (den 10. September 2020): "Joint Press Statement - Meeting of External Affairs Minister and the Foreign Minister of China (September 10, 2020)", https://www.mea.gov.in/press-releases.htm?dtl/32962/Joint_Press_Statement__Meeting_of_External_Affairs_Minister_and_the_Foreign_Minister_of_China_September_10_2020.

Reuters (den 16. juni 2020): "Timeline: Highs and lows in Pakistan-India ties", <https://www.reuters.com/article/us-india-pakistan-relations-timeline-sb/timeline-highs-and-lows-in-pakistan-india-ties-idUSTRE55F5R320090616>.

Reuters (den 25. juni 2020): "Satellite images show new Chinese structures near site of border clash with India", <https://www.reuters.com/article/us-india-china-border/satellite-images-show-new-chinese-structures-near-site-of-border-clash-with-india-idUSKBN23WOTG>.

SADF (2020): "Research Report - From Kashmir to Ladakh: the rationale behind Beijing's border intrusions into India", <https://www.sadf.eu/wp-content/uploads/2020/06/Researchreport4.20200618.1.pdf>.

S.P.Sharma (1965): "The India-China border dispute: An Indian perspective", American.

Naoko Shmazu (2014): "Diplomacy As Theatre: Staging the Bandung Conference of 1955. Modern Asian Studies 48 (2014)", Cambridge University Press 2013, s. 225-252ff.

Stimson (den 25. juni 2020): "The China-India-Pakistan Triangle: Origins, contemporary perceptions, and future", <https://www.stimson.org/2020/the-china-india-pakistan-triangle-origins-contemporary-perceptions-and-future/>.

P.S.Suryanarayana (2020): "Sino-Indian Face-Off: Mutual Security?", RSIS Commentary, No. 124.

The Economic Times (2020): "Army sets up living facilities for thousands of troops in Ladakh as harsh winter sets in", <https://economictimes.indiatimes.com/news/defence/indian-army-establishes-living-facilities-for-all-troops-deployed-in-eastern-ladakh/articleshow/79281668.cms>.

The Economist (den 8. september 2020): "India and China exchange the first gunshot in 45 years", <https://www.economist.com/asia/2020/09/08/india-and-china-exchange-the-first-gunshots-in-45-years>.

The Economic Times (den 19. november 2020): "China sustains border disputes to win concessions from neighbours: Strategic expert Bertil Lintner", <https://economictimes.indiatimes.com/news/defence/china-sustains-border-disputes-to-win-concessions-from-neighbours-strategic-expert-bertil-lintner/articleshow/79303189.cms>.

The New York Times (den 19. juni 2020): "Will India Side With the West Against China? A Test Is At Hand", <https://www.nytimes.com/2020/06/19/world/asia/india-china-border.html?searchResultPosition=8>.

The New York Times (den 31. august 2020): "India and China Face Off Again at Border as Troops Move In", <https://www.nytimes.com/2020/08/31/world/asia/india-china-troops-border.html>.

UN (1996): "Agreement Between the Government of the Republic of India and the Government of the People's Republic of China on Confidence-Building Measures in the Military Field Along the Line of Actual Control in the India-China Border Areas", https://peacemaker.un.org/sites/peacemaker.un.org/files/CN%20IN_961129_Agreement%20between%20China%20and%20India.pdf.

Litteraturhenvisninger

Blomstrende begyndelse

I begyndelsen af det sino-indiske forhold var der håb og optimisme. Indiens første grænseminister Nehru bød i 1949 begyndelsen på det kommunistiske Kinas velkommen og var derudover en af de første ikke-kommunistiske statschefer til at anerkende "People's Republic of China" (PRC).¹ Indien så ingen betydelige fare ved et kommunistisk Kina og delte ikke USA's udtalte opfatelse af ideologien som en trussel mod verdensfred og stabilitet.² I 1954 underskrev Nehru og Mao således den historiske "Fanchuan Agreement" om Tibet, der skulle præsentere "peaceful coexistence" og som senere støbte fundamentet for deres bilaterale aftaler.³ Som et vigtigt led i deres relation var derudover også den første asiatiske-afrikanske konference "the Bandung Conference" i Java, hvor 29 afrikanske og asiatiske nationer deltog.⁴ Konferencen har siden haft en afgørende historisk betydning, fordi den repræsenterede det øjeblik, hvor de nylyt dekoloniserede lande selvstændigt indgik i internationale relationer med navnet om "peaceful coexistence". Begge nationer samarbejdede om konferencen og dens ti principper, men med årene blev Kina, mere og mere skeptisk overfor samarbejdet og de øvrige nationers intentioner, særligt med henblik på deres opfattelse og skæpsis af Kinas våbenoprustning, og der begyndte derfor at opstå diplomatiske konfrontationer mellem særligt Indien og Kina.

Grænse-diskussion

Konfrontationerne mellem Indien og Kina fortsatte og begyndte i slutningen af 1950'erne at fokusere på grænsen mellem de to. Spændinger langs grænsen var allerede begyndt i 1954, men episoderne virkede på daværende tidspunkt ikke til at påvirke det nyigt opblomstrende forhold, og begge parter var overbeviste om, at de kunne håndtere eventuelle udfordringer gennem frødelige forhandlinger.⁵ Med årene steg uansetfor, og Zhou Enlai, Kinas daværende udenrigsminister, skrev således et brev til den indiske regering d. 23. januar 1959, hvor han pointerede, at en officiel grænse mellem de to aldrig formelt var bestemt.⁶ Geografisk argumenterede Kina for, at det omstridte Aksai Chin område var en del af den kinesiske provins Sinkiang, mens Indien argumenterede for, at selv Kinas egne kart aldrig havde vist, at Sinkiang provinsen skulle have omfattet Aksai Chin, hvorfor de mente at området tilhørte den indiske Ladakh region og derfor var indisk territorium.⁷

Krig og fortsat uenighed

Konflikten eskalerede i marts 1962, hvor Kina invaderede Tibet, men kulminerede d. 20. oktober 1962 da Kina militært invaderede Indiens nordlige grænse fra Ladakh regionen i vest til den mere end 1100 km lange nordøstlige grænse kendt som "the McMahon Line".⁸ Ifølge kinesiske kilder var invaderingen som modangreb på og et indisk aggression, der opstod som følge af Indiens "Forward Policy" (Nehrus instruktion til sine indiske tropper d. 12. oktober om at rydde kinesiske styrker fra den nordøstlige grænse).⁹ Ifølge indiske kilder var invaderingen et kinesisk forsøg på endeligt at overtage territoriet, hvorfor de responderede militært for at forsvare. Begge parter beskyldte altså hinanden for at angribe først, præcis som de gør nu i forbindelse med de geopolitiske konflikter. Kina vandt krigen og deres påståede territorier d. 21. november 1962 eller de unilateralt erklærede våbenhvile.¹⁰ Kina indtog dog ikke territorier af frygt for deres internationale renommé. De var nervøse for, hvordan deres handlinger ville blive opfattet internationalt og valgte derfor til forhandlinger for at promovere dem selv som rationelle.¹¹ Kina overværede de forventede diplomatiske konsekvenser af deres militære sejr, for forhandlingerne førte aldrig til en officiel grænse, hvorfor en fiktiverende afgrænsning siden har været "the Line of Actual Control", der nu er kilden til de konflikter, vi ser i dag.

1. B.M.Jain (2004): "India-China Relations: Issues and emerging trends", s. 254.
2. B.M.Jain (2004): "India-China Relations: Issues and emerging trends", s. 254.
3. B.M.Jain (2004): "India-China Relations: Issues and emerging trends", s. 254.
4. Naoko Shmazu (2014): "Diplomacy as Theatre: Staging the Bandung Conference of 1955", s. 25.
5. S.P.Sharma (1965): "The India-China border dispute: An Indian perspective", s. 18.
6. B.M.Jain (2004): "India-China Relations: Issues and emerging trends", s. 255.
7. B.M.Jain (2004): "India-China Relations: Issues and emerging trends", s. 255.
8. S.P.Sharma (1965): "The India-China border dispute: An Indian perspective", s. 18.
9. S.P.Sharma (1965): "The India-China border dispute: An Indian perspective", s. 17-18.
10. K.H.Pringsheim (1963): "China, India, and their Himalayan border (1961-1963)", s. 488.
11. A.G.Noorani (1970): "A Review Article: India's Forward Policy, China Quarterly, no. 43 (July-September 1970): 136-141", s. 136.
12. S.P.Sharma (1965): "The India-China border dispute: An Indian perspective", s. 19.
13. K.H.Pringsheim (1963): "China, India, and their Himalayan border (1961-1963)", s. 490.

Forfatterne

Lars Bangert Struwe, ansvarshavende redaktør

Lars Bangert Struwe er ph.d. og generalsekretær i Atlantsammenslutningen. Lars Bangert Struwe har forud for sin ansættelse i Atlantsammenslutningen arbejdet med strategi og sikkerhedspolitik i bl.a. Forsvarsministeriet, Center for militære Studier og Forsvarskommandoen. Han har udgivet en større samling af faglitterært materiale, ligesom han er forfatter til Atlant Briefs.

Julie Ranneries

Julie Ranneries er stud.scient.pol. ved Københavns Universitet, hvor hun har særlig interesse for dansk og international udenrigs- og sikkerhedspolitik. Efter at have været sommerpraktikant ved Atlantsammenslutningen skulle Julie Ranneries have fortsat sin karriere ved den danske repræsentation ved NATO, men det gjorde covid-19-krisen umuligt; og derfor er Atlantsammenslutningen glad for, at det var muligt at tilknytte Julie Ranneries som praktikant.

Atlantsammenslutningen

Atlantsammenslutningen er en sikkerhedspolitisk tænketank, der med en forskningstilgang har til opgave at oplyse danskerne om sikkerheds-, forsvars- og udenrigspolitik.

Atlantsammenslutningen har i snart 70 år lagt stor vægt på det internationale samarbejde, det transatlantiske forhold og NATO.

Atlantsammenslutningen støttes af en årlig finanslovsbevilling via Udenrigsministeriet og Forsvarsministeriet.

*Atlantsammenslutningen
Roskildevej 28A
2000 Frederiksberg C
Tlf. 3059 1944
Mail: atlant@atlant.dk*

Læs mere på www.atlant.dk